

РЕШЕНИЕ

№ 16202

гр. София, 09.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 52 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и девети март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: НИКОЛАЙ ИЛ. НИКОЛОВ

при участието на секретаря АЛЕКСАНДРА В. ТОДОРОВА
като разглежда докладваното от НИКОЛАЙ ИЛ. НИКОЛОВ Гражданско дело
№ 20221110100443 по описа за 2022 година

Предявен е иск по чл. 422, ал. 1 ГПК, във връзка с чл. 410, ал.1, т.2 КЗ, във връзка с чл.49 ЗЗД.

Ищецът ЗК „.....“ АД твърди, че е заплатил застрахователно обезщетение на собственика на увреденото МПС, по отношение на което има сключена застраховка „Каско“- полица № 93002010041141/12.05.2020 г. Заявява, че на 31.12.2020 г. в гр. София, лек автомобил „Нисан Пиксо“, с рег.№ СВ 7319 НР, движейки се по ул.“Дико Илиев“, в посока от ул.“108-ма“ към ул.“106-та“ и преди ул.“107-ма“ попада в необезопасена и несигнализирана на пътното платно- дупка, за което е съставен Протокол за ПТП № 1789491/31.12.2020 г. Поддържа, че на 18.02.2021 г. е платил на собственика на увреденото МПС сумата от 44.81 лева. Претендира установяване на вземане за сумата от 54.81 лева, представляваща платеното застрахователно обезщетение, с включени 10 лева ликвидационни разниски, ведно със законната лихва от датата на заявлението- 12.07.2021 г. до окончателното изплащане, за която сума има издадена Заповед за изпълнение по чл.410 ГПК № 12859/27.09.2021 г., както и разноските.

Ответникът ..... е получил препис на исковата молба и в срока по чл. 131 ГПК е подал писмен отговор. Заявява, че е налице разминаване, между представените от водача на МПС-то документи и отразеното в Протокола за ПТП № 1789491/31.12.2020 г., като оспорва последния. Твърди, че за настъпилото ПТП е съставен протокол за ПТП единствено по показания на водача на МПС-то, без наличието на свидетели и съставителят му да е присъствал на мястото. Поддържа, че липсват доказателства относно настъпване на претендираните щети от попадане в необезопасена дупка на пътното платно. Заявява, че водача съгласно разпоредбата на чл. 20, ал.2 ЗДвП не е съобразил скоростта за движение.

Твърди, че е налице съпричиняване от страна на водача на водача на МПС-то. Претендира разноски.

Софийски районен съд, след преценка на всички доказателства и доводи на страните съгласно чл. 235, ал. 2 от ГПК, приема за установено следното от фактическа страна:

По делото се установява от Застрахователна полица № 93002010041141/12.05.2020 г., обективизираща сключен между ищеца ЗК „.....“ АД и И. И. С. договор за застраховка „Каско“, че ищеца се е задължил да заплати на собственика на автомобил „Нисан Пиксо“, с рег.№ СВ 7319 НР застрахователно обезщетение до 4500 лева, при настъпване на застрахователно събитие, като неразделна част от договора са общите условия. Уговореният срок на застрахователно покритие между страните е от 00.00 часа на 23.05.2020 г. до 24.00 часа на 22.05.2021 г.

От представения Протокол за ПТП № 1789491/31.12.2020 г., съставен от Балабанов-младши автоконтрольор при ОПП-СДВР се установява по делото, че на 31.12.2020 г. водачът И. И. С. на автомобил „Нисан Пиксо“, с рег.№ СВ 7319 НР, управлявайки същия се движи по ул. „Дико Илиев“, в посока от ул. „108-ма“ към ул. „106-та“ и преди ул. „107-ма“ попада в необезопасена и несигнализирана на пътното платно- дупка и реализира ПТП. От същия се установява, че видимата щета на автомобила е предна дясна гума. Протоколът за ПТП, представлява официален свидетелстващ документ по смисъла на чл. 179, ал. 1 от ГПК, ползващ се с обвързваща за съда материална доказателствена сила относно обективизираните в него обстоятелства за датата, мястото и причинените вреди на автомобила. В протокола е отразено, че същия е съставен по данни на водача на лекия автомобил, но в него изрично е удостоверено, че контролния орган е изготвил същият въз основа на докладна записка, като е изготвил и схема в съставения от него протокол. По делото не се обори от ответника материалната доказателствена сила на протокола за ПТП, поради което съдът приема, че водача на автомобил „Нисан Пиксо“, с рег.№ СВ 7319 НР е попаднал в необезопасена и несигнализирана дупка, като на автомобила при реализиране на ПТП-то видимо е причинена вреда - предна дясна гума.

Приложени са по делото Уведомление за настъпила застрахователно събитие от 31.12.2020 г.; Опис-заклучение по щета № 5000-1201-20-253737/31.12.2020 г.; Доклад по щета № 5000-1201-20-253737/1/1/02.02.2021 г. и Калкулация-ремонт № 2470075450/02.02.2021 г., от които се установява че вредата- предна дясна гума е в размер на 44.81 лева. Доказва се от приложените по делото Преводно нареждане № BORD09384434/18.02.2021 г., че ищеца е заплатил на собственика на процесния автомобил И. И. С. сумата от 44.81 лева на 18.02.2017 г., представляваща стойността на обезщетението на увреденото МПС.

Представена е по делото и Регресна покана (изх.№ 4066/28.04.2021 г.) от ищеца адресирана до ответника, с която ответникът е поканен да заплати сумата 349.43 лева, представляваща платеното застрахователно обезщетение и Отговор на ответника (вх.№ 6280/18.05.2021 г.) до ищеца.

От изслушаното заключение на съдебно-автотехническата експертиза, което съдът възприема за достоверно относно направените с него фактически изводи като обективно и компетентно изготвено от вещото лице въз основа на събрания по делото доказателствен материал се установява, че вредите на процесния автомобил по съставения опис при ищеца, съответстват на механизма на ПТП, който е следният: На 31.12.2020 г. водача И. И. С. управлява автомобила си „Нисан Пиксо“, с рег.№ СВ 7319 НР, по ул.“Дико Илиев“, в посока от ул.“108-ма“ към ул.“106-та“ и преди ул.“107-ма“ попада в необезопасена и несигнализирана дупка на пътното платно, вследствие на което реализира ПТП с материални щети, изразяващи се в срязване на предна дясна гума. Установява се по делото от заключението, че размера на вредите на процесния автомобил, изчислен към датата на застрахователното събитие по средни пазарни цени е 54.80 лева.

По делото е разпитан свидетеля И. И. С., който заяви, че на 31.12.2020 г. в ж.к.“Обеля 2“, гр.София, на улицата (не си спомня името) до детската градина е спукала гума. Твърди, че не е имало как да заобиколи дупката, тъй като е имало друга кола в на срещното движение и не е имало знак за неравност по пътя.

При така установените факти съдът приема следното от правна страна:

За да бъде уважен така предявеният иск, следва да бъдат доказани по делото следните материалноправни предпоставки в съотношение на кумулативност: наличието на валиден застрахователен договор между застрахования и ищеца като застраховател, покриващ процесния застрахователен риск; възлагането на определена работа от ..... на друго лице – нейни служители и работници; настъпването на вредите на МПС-то; вредите да са причинени при или по повод изпълнението на възложената работа на служителите и работниците на ..... – бездействие, изразяващо се в необезопасяване и несигнализиране на дупка на пътното платно, с която работа причинените на МПС-то вреди се намират в причинна връзка, вредоносното деяние да е извършено виновно от изпълнителя на работата и ищецът като застраховател да е изплатил застрахователно обезщетение на увредения. В т. 15 от Постановление № 7/1977 г. на Пленума на ВС се приема, че суброгацията на застрахователя включва и правната възможност последният да предявява иски за реализиране на отговорността по чл. 47 - 49 от ЗЗД, когато са налице основания за нея, като макар и тези тълкувателни разяснения да са дадени при действието на чл. 344, ал. 1 (отм.) от ЗЗД, те са приложими и при тълкуването на чл. чл. 411, ал. 1 от КЗ, тъй като обективизираната от законодателя воля в посочените разпоредби е една и съща.

От изложените в исковата молба фактически твърдения се установява, че ищеца е предявил спорното регресно право, основавайки го на виновното поведение на определени физически лица, на които собственикът на пътя, на който е настъпило процесното ПТП – ..... е възложил да поддържат в изправност общинските пътища и носи отговорност за бездействията на тези лица. Общината като признато от правото за юридическо лице (чл. 136, ал. 3 от КРБ) не е деликтоспособна, тъй като тя формира и изразява правновалидна воля чрез нейните органи - физически лица, но носи гаранционно-обезпечителна отговорност по чл. 49 от ЗЗД като възложител на работата за вредите, причинени виновно от съответни

физически лица при или по повод на изпълнение на възложената им от общината работа, без да е необходимо да е установено кой конкретно измежду работниците и служителите е причинил тези вреди (в този смисъл Постановление № 7/1959 г. на Пленума на ВС).

По делото се доказва, че при настъпване на процесното ПТП между ищеца и увреденото лице – собственикът на автомобил автомобил „Нисан Пиксо“, с рег.№ СВ 7319 НР е съществувало по аргумент от чл. 399 от КЗ действително застрахователно правоотношение, възникнало от договор за имуществено застраховане „Каско на МПС“, въз основа на който ищецът е приел да покрива за горепосочения период риска от увреждане на собственото на застрахования МПС, противно на наведените от ответника възражения. В срока на действие на застрахователния договор е настъпило застрахователно събитие – 31.12.2020 г., за което застрахователят е бил длъжен да изплати застрахователно обезщетение за причинените на застрахованото имущество вреди. В резултат на процесното ПТП, настъпило поради преминаване на автомобила в небезопасна и несигнализирана дупка на пътното платно, на застрахования автомобил са нанесени вреди, а ищецът е изплатил застрахователно обезщетение. Не е спорно между страните, че пътят, на който е реализирано произшествието е общински път по смисъла на чл. 3, ал. 3 от Закона за пътищата, поради което и на основание чл. 19, ал. 1, т. 2 и чл. 31 от същия закон, а не само защото е собственик съгласно § 7, ал. 1, т. 4 от ЗМСМА, във връзка с чл. 2, ал. 1, т. 2 от ЗОС, ... е задължена да осъществява дейностите по поддържането му, която е имала и задължението съобразно чл. 13 от ЗДвП да означа съответната дупка с необходимите пътни знаци с оглед предупреждаване на участниците в движението. Общината като юридическо лице осъществява дейностите по чл. 31 от ЗП и чл. 13 от ЗДвП чрез своите служители или други лица, на които е възложила изпълнението. В случая бездействието на последните по небезопасяването и необозначаването на дупката на пътя е довело и до неизпълнение на задължението по чл. 31 от ЗП и чл. 13 от ЗДвП, поради което и на основание чл. 49 от ЗЗД ответникът носи отговорност за причинените при процесното ПТП вреди, свързани с неизпълнение на задълженията на неговите служители или други изпълнители. Предвид тези правни съображения съдът намира, че ищеца има основание за суброгация в правата по чл. 49 от ЗЗД на застрахования при него собственик на увреденото МПС срещу ответника.

Обхватът на регресното право зависи от размера на застрахователното обезщетение, което застрахователят е платил на застрахования, както и от размера на обезщетението, което отговорното лице по чл. 49 от ЗЗД дължи на застрахования. Съгласно разпоредбата на чл. 208, ал. 3 от КЗ/отм./ застрахователното обезщетение трябва да бъде равно на размера на вредата към деня на настъпване на събитието, като уговорената застрахователна сума - максималния размер на застрахованото имущество, не може да надвишава действителната или възстановителната стойност на имуществото – аргумент от чл. 203, ал. 1 от КЗ/отм./. Предвид това дължимото обезщетение следва да се прецени на база средни пазарни към датата на ПТП-то цени без коефициент на овехтяване, тъй като в противен случай, ако се отчита овехтяването обезщетението би било под размера на вредата и застрахованият не би получил равностойно обезщетение, а такова на по-ниска стойност и в този смисъл

обезщетението не би било равно на размера на вредата, какъвто е законно регламентираният му размер, поради което съдът намира за неоснователно възражението на ответника относно размера на изплатеното обезщетение. По делото се доказва от заключението на съдебно-автотехническата експертиза, че размера на причинените вреди по средни пазарни цени към деня на настъпване на събитието е в размер на 54.80 лева, поради което искът е основателен до пълния предявен размер от 54.81 лева (с включени 10 лева ликвидационни разноси), ведно с претендираната законна лихва от подаване на заявлението по чл.410 ГПК – 12.07.2021 г., до окончателното ѝ изплащане.

С оглед изхода на правния спор и на основание чл. 78, ал. 1 и ал. 8 от ГПК, на ищеца следва да бъде присъдена сумата от 630 лева, представляваща разноси за държавна такса от 50 лева, възнаграждение за вещо лице от 400 лева, възнаграждение на свидетел от 30 лева и юрисконсултско възнаграждение от 150 лева.

По изложените съображения Софийски районен съд

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по предявения от ЗК „.....“ АД, ЕИК ....., със седалище и адрес на управление: гр.София, бул.“Симеоново шосе“ №67А, против ....., с адрес: гр. София, ул. Московска № 33, иск по чл.422, ал.1 ГПК, във връзка с чл. 411, ал.1, т.2 КЗ, във връзка с чл. 49 ЗЗД, за сумата 54.81 лева, представляваща изплатено застрахователно обезщетение по застрахователна преписка по щета № 5000-1261-20-253737, образувана при ЗК „.....“ АД за вреди причинени на автомобил „Нисан Пиксо“, с рег.№ СВ 7319 НР, при настъпило на 31.12.2021 г. ПТП в района на гр. София, поради обезопасена и несигнализирана дупка на пътното платно, заедно със законната лихва върху тази сума от подаване на заявлението по чл.410 ГПК- 06.01.2022 г. до окончателното ѝ плащане.

ОСЪЖДА ....., с адрес: гр. София, ул. Московска № 33, да заплати на ЗК „.....“ АД, ЕИК ....., със седалище и адрес на управление: гр.София, бул.“Симеоново шосе“ №67А, на основание чл.78, ал.1 и ал.8 ГПК, сумата 630 лева, представляваща разноси.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано с въззивна жалба пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис от него на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____